

Ecz. Üzeyir KORKMAZ

Günümüzden 2600 yıl önce yaşamış olan Miletli (yani hemşerimiz) Thales, bir gün öğrencilerini toplayıp şöyle diyor:

-Çok düşündüm. Bizim inandığımız tanrılar var. Her birine gerekli saygı, ibadet ve kurban adamalarımızda zerre kadar kusur etmiyoruz. Ama yine de kentlerimiz depremde yıkılıyor. İnsanlar ölüyor. O zaman bu depremlerin farklı bir nedeni olmalı diye düşünüyorum.

Doksanlı yıllardı.

Bir özel televizyon kanalında Hulki Cevizoğlu yine Cevizkabuğu adlı programı yapıyor. Konuğu da sevgili Aziz Nesin. Gayet keyifli bir söyleşi. Söz dönüp dolaştı, Aziz Nesin'in sivri dilliliğine geldi, Hulki Cevizoğlu ama siz de ağzınıza geleni söylüyorsunuz dedi. Hayır dedi Aziz Nesin. Hayır efendim, ben ağzıma geleni değil, aklıma geleni söylerim dedi.

Neden hatırladım şimdi bunları?

Bu da sorulurmu şimdi? Ülkemizde hele şu son zamanlarda yaşadıklarımıza (daha önceleri de çok farklı değildi) duyduklarımıza, insanın inanası gelmiyor. Televizyonu açıyorsunuz, gazetelere bakıyorsunuz, sağınıza solunuza bakıyorsunuz her şey bunları hatırlatıyor, insana. Acaba, insanlar düşünerek konuşmayı unuttu mu diyorsunuz?

Günümüzden 2600 yıl önce yaşamış olan Miletli (yani hemşerimiz) Thales, bir gün öğrencilerini toplayıp şöyle diyor:

-Çok düşündüm. Bizim inandığımız tanrılar var. Her birine gerekli saygı, ibadet ve kurban adamalarımızda zerre kadar kusur etmiyoruz. Ama yine de kentlerimiz depremde yıkılıyor. İnsanlar ölüyor. O zaman bu depremlerin farklı bir nedeni olmalı diye düşünüyorum. Şimdi bu söylediklerimi düşünün, hatalı gördüğünüz bir taraf varsa açıkça söyleyin. Veya bu konuda sizin düşünceleriniz varsa onları da özgürce söyleyin. Tartışarak doğruyu bulmaya çalışalım. 2600 yıl önce sorulamayı, sebep sonuç ilişkisi ile bir konunun açıklanması yöntemini düşünüyör. Nerden nereye? Bir tarafta M.Ö.600'lü yıllar. Bir tarafta M.S.2008.

Bir de günümüze bakıyoruz, hoş bakmaya da gerek yok kafamıza kakılıyor zaten. Yani insanlar düşünmeden, aklını kullanmadan ağzına geleni söylemeye, konuşmaya, düşünmeden hareket etmeye ne zaman son verecek? Belki bütün bu davranış biçimini sokaktaki yurttaş gösterse kimsenin umurunda olmaz. Ama bir bakıyorsunuz, gündemdeki konu ile ilgili devlet memuru, sorumsuzca iktidarın memuruymuş gibi fikrini söylüyor. Siyasiler, yargı hakkında ya, "ulemaya sordunuz mu?" diye giriyor ya da, ayet ve hadislerle açıklamalar getiriyor. Bunlara katlanmak bazen mümkün. Alışıyoruz yani. Ama isminin önünde akademik unvanlar olan koca koca adamlar da aynı şekilde hareket edince, pes diyorum, pes yani.

Üç-dört balkan ülkesinin toplam nüfusundan daha fazla nüfusu olan İstanbul'un, yani 2010 dünya kültürü başkenti İstanbul'un, Milli Eğitim Müdürü (Din kültürü ve ahlak dersi öğretmeni) araştırma geliştirme laboratuvarı gibi çalışıyor. Şaka gibi. Acaba 12 Mart 2008 tarihli resmi gazetede yayımlanan, "Araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi hakkında kanun" kap-

Öylesine !

samında mı bu faaliyetleri? Uyuşturucularını hangi yollardan temin etti dersiniz? Bilim insanları hiç rahatsızlık duymadılar mı?

Yine gazetelerden; Tapu dairelerinde alınan usulsüz paralar tartışıldı. Rüşvet midir? Bahşış midir? Yoksa haraç mıdır? İş dünyasının dergisi FORTUNE TÜRKİYE Mart 2008 sayısında yine iş dünyasından Cem Kozlu yazısında "yolsuzluk literatürüne bahşış tanımı eklenirken, İtalyan mafya örgütlenmesi Camorra'yla günahkârlar kenti Gomarra'ya giden yolların kilometre taşlarının da bahşış, rüşvet ve haraçla atıldığını hatırlatmakta fayda var." diye yazmış.

Şimdi, bizim TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ ile Sosyal Güvenlik Kurumu arasındaki e-sözleşme mesajlaşması hangi guruba girer?

Sağlıkla mutlu kalın.

Kaynak: Çağdaş Eczacılar Derneği Bursa Şubesi yayın organının 2008 Nisan sayısından alınmıştır.

Ek: Cumhuriyet Gazetesi'nin 04.07.08 tarihli Bilim Teknoloji Dergisi'nde Tahir M.Ceylan, AYLAĞ BİLGİ adlı köşesindeki makalesi şöyle bitiyor. "Evet, her canlı mecburi olarak iyidir, dünyayla işini bitirmişlerse ihtiyarı olarak iyidir. Onlar için sadakat, Kant'ın dediği gibi görevse, iyilik hali de meslektir ve iyi bir kişi kendine ve başkasına karşı yalan söyleyemez; daha yalın bir ifadeyle doğruyu benliğinden fazla sever. Ama buna rağmen, bütün gerçekler söylenmez bu saflik olur, ruhunun en dibindekini bulup çıkarmadan konuşmak da karşındakini aldatmaktır ki, bu da cinayettir."